

ger i det private skovbrug til at yde tilskud til etablering af løvskovbælter, f.eks. af hensyn til stormfalds- og brandfare eller af miljømæssige hensyn.

Til § 2

Bestemmelsen i *stk. 1* tager hensyn til det forhold, at anlæg af læhegn i det åbne land kan øve betydelig indflydelse på det omgivende landskab. Bestemmelsen har paralleller i hegnslovens § 10, stk. 1, (»på uheldig måde ændre landskabsbilledet«), § 10, stk. 2, (»tiltalende ramme om de pågældende ejendomme«) og § 10, stk. 3, (»tilstræbes et tiltalende helhedsindtryk«). Da langt størsteparten af læhegn anlægges med tilskud fra Landbrugsministeriet, har ministeriet mulighed for at påse, at det i bestemmelsen indbyggede princip tilgodeses.

Med hensyn til plantevalget i en tilskudsberettiget læplantning anvendes især i de kollektive læhegn en meget artsrig sammensætning af træer og buske, der må anses for hjemhørende i det danske landskab. Denne praksis agtes videreført, hvor ikke væsentlige hensyn til klima – og jordbundsforhold, resistens over for plantesygdomme eller skadedyrsangreb eller andre væsentlige hensyn til læhegnets effektivitet og økonomi taler derimod.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til den i hegnslovens § 10, stk. 3, 2. pkt., indeholdte regel.

Til § 3

Som det fremgår af forslaget § 1 vil læhegn kunne omfatte indtil 7 planterækker inden for en bredde på ikke over 10 m. Ved forslaget § 3 skabes der en betydelig frihed for et sådant læhegns placering i forhold til ejendomsskellet, forudsat at de pågældende lodsejere er enige herom. Herved fraviges principperne i de foran under bemærkningerne til kap. 1 nævnte bestemmelser i hegnslovens §§ 1 og 9 om fælleshegn, hvorefter der til et fælleshegn afgives jord fra begge de tilstødende ejendomme, og fælleshegnet skal rejses således, at skellinien falder midt i hegnet. Hegnet vil eksempelvis kunne plantes med den ene yderrække i ejendomsskellet eller med én planterække på den ene side af skellet og to på den anden. Da hegnslovens regler ikke finder anvendelse, er det påkrævet i bestemmelsen at opstille et krav om, at ejerne skal indgå skriftlig aftale om læhegnet med et nærmere angivet indhold, og at aftalen skal tinglyses servitutstiftende på de berørte ejendomme.

Til § 4

§ 4 omhandler situationer, hvor læhegnet plantes på en enkelt ejendom, og naboejendommene ikke er inddraget i hegnsanlægget. Da grene, der rager over skellinien, ofte giver anledning til nabokonflikter, er det fundet hensigtsmæssigt – også på baggrund af den i § 6, stk. 2, foreslåede tilladte større højde for læhegn, jf. herom nedenfor under bemærkningerne til § 6 – at fastsætte, at et læhegn skal plantes i en sådan afstand fra skellinien, at dets grene og eventuelle rodskud ved normal vedligeholdelse kan holdes inden for skellinien. Bestemmelsen er parallel til vejreglen i hegnslovens § 11, stk. 1, 1. pkt. Udtrykket »særligt retsgrundlag« er anvendt i samme betydning som i hegnslovens § 5. Der kan f.eks. være tale om en servitut, der tillader eller påbyder en anden placering af læhegnet eller en mere uformel aftale mellem de pågældende grundejere.

Bestemmelserne i *stk. 2* tilgodeser de i hegnslovens § 11, stk. 1, 1. pkt., indeholdte hensyn.

Til § 5

§§ 5 til 7 udtrykker tilsammen et princip, hvorefter ejeren af et læhegn frit kan nedskære, udskifte eller rydde læhegnet, men så længe læhegnet består, skal det holdes i forsvarlig stand, og hverken ejeren eller naboerne må udsætte det for beskadigelse. Ejeren af et læhegn kan være flere personer, og der vil således foreligge et samejeforhold i henseende til læhegnet, tilsvarende som ved fælleshegn i hegnsloven. Den enkelte deltager i samejet vil i så fald ikke kunne foretage den i 1. pkt. hjemlede nedskæring, udskiftning eller rydning af læhegnet – heller ikke af den del, der måtte stå på hans grund – uden de andre har givet samtykke, eller hegnsynet har meddelt tilladelse hertil.

Bestemmelserne i § 5 svarer til bestemmelserne for egne hegn i hegnslovens § 13, stk. 1, dog kræver hegnsloven ikke skriftlig meddelelse til naboen.

Til § 6

I stk. 1 fastslås læhegnsejernes vedligeholdelsespligt og de hensyn, der skal varetages herved. *1. pkt.* svarer til hegnslovens § 18, stk. 1.

For en praktisk vigtig situation, nemlig hvor naboen klager over træernes højde, fastsætter *stk. 2* vedligeholdelsespligten konkret. Efter forslaget kan naboen forlange læhegn, der befinder sig inden for 10 m fra ejendomsskellet, nedkappet en gang årlig til en højde af 10 m.

Forslaget medfører en væsentligt ændring af den hidtidige retstilstand på området. Hegnslovens